

متن پرسش

سلام بر استاد عزیز تر از جانم: ۱. استاد شما این‌همه توی کتاب هدف خلقت توضیح دادید ما اومدیم به زمین تا تمرین کنیم از عوامل منحرف کننده از خداوند فاصله بگیریم و اسماء الله رو ملکه کنیم. خب این فعالسازی اسماء در درونمون دقیقا چه شکلیه؟ هیچ حرفی درمورد شیوه‌ش زده نمیشه. ۲. من افرادی رو می‌بینم که شریعت رو رعایت نمیکنن اما بسیاری از اسماء الله درشون فعال تره، خصوصا رحمانیت و رحیمیت. خب اینا میرن جهنم؟ اصلا شیوه ی تشخیص فعال بودن این اسماء به چه صورته؟ ۳. استاد من با فلسفه وجودی جهنم خیلی مشکل دارم. یه جا خوندیم جهنم یعنی عدم تطبیق با بهشت، ولی من تو قران همچین چیزی ندیدم! فقط نوشته آب جوشان و آتش و مذاب و... آخه خداوند بی نهایت مهربان چرا باید همچین چیزی خلق کنه حالا هرچقدر هم که مخلوق معصیت کار باشه. نمیشه در شیوه ی درمانیش کمی لطیف تر برخورد کنه؟! ۴. از یه طرف میایم بریم عباداتمون رو زیاد کنیم، میگین به نتیجه نمی‌رسی برو معرفت رو زیاد کن. از این طرف میشینیم پای کوه کتاب و سخنرانی، گیج تر از قبل میشیم و بعد دوباره میگین علم عشق در دفتر نباشد!! ای بابا استاد بالاخره بریم مسجد یا مدرسه. هرجا میریم انگار میکرده یه جا دیگه‌ست! خب آدرس این میکرده رو به ما هم بدین دیگه. عمرمون تو سرگردونی بین این کتاب ها و استاد ها گذشت. همه‌ش رمز آلود و مبهم حرف میزنن ۵. این سوال شدیداً ذهنم رو دگیر کرده. از وقتی با شما آشنا شدم بنظر میاد دینداری هم یک رشته ایه مثل بقیه رشته ها و حرفه ها که پیشرفت و ترقی درش مستلزم مطالعه و درس خوندنه. خب استاد اگه یکی اندازه ی شما به مطالعه علاقه نداشته باشه یا اصلا ظرفیت مغزیش رو نداشته باشه باید چیکار کنه؟ اون از این‌همه معارف و چرایی احکام و... بی بهره میمونه. انگار باهوش ها و درسخون ها تو دینداری هم موفق ترن! خب هوش رو که خدا میده باید چه کنیم. (بله یادمه توی شرح صوت ها گفتید اون پیرمرد بی سواد بی دندون که میره نماز جمعه علمش بیشتره ولی خب تو کت من یکی که نمیره. ۶. استاد! تو رو خدا اینو راستکی جواب بدید. چجوری اینقدر باهوشید؟! چجوری اینقدر درس میخونین؟! این ظرفیت رو از کجا آوردید؟ ۷. اگه بخاطر خدا آدم از خواست دل خودش بگذره، چیزی گیرمون میاد توی این دنیا هم؟ کاش دلم آروم می‌گرفت استاد. همه‌ش بهانه میگیره. اینقدر نق می‌زنه اصلا نمیتونم صدای آسمون رو بشنوم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گویا دوست دارد یار این آشفتگی. به همان معنایی که در آن حاضر شده‌اید

تا این سرگردانی را به نحوی و به شکلی به سر و سامان برسانید. می‌فرمایید چرا خداوند در جهنمش اینقدر سخت‌گیری کرده است در حالی که اساساً همه حرف خداوند آن است که ای انسان‌ها شما در بهشت و جهنم مهمان سفره خود هستید. فرمود: «أُولَئِكَ مَاؤَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ». اینکه در قیامت گرفتار آتش می‌شوند به جهت اعمالی است که انجام داده‌اند، بدین معنا که صورت همان اعمال غیر صحیح آن‌ها آتش جهنم است و خداوند با تذکرات دینی خواست ما مرتکب اعمالی نشویم که منجر به آن آتش شود. که البته بحث آن مفصل است. عرایضی در شرح سوره واقعه در این رابطه به میان آمده است.

آری اگر کسی در صفای انسانی خود فعالیت کند به همان اندازه نتیجه می‌گیرد. می‌ماند که آیا بدون حضور در راه‌های زیبایی که شریعت الهی مقابل ما گذارده می‌توان به آن نتایج متعالی رسید؟ لازم نیست که خود را در مسیر کسب معارف و انجام وظایف به زحمت بیندازیم، مهم این است که درمیدان معرفت نفس خود متوجه شویم حقیقتاً ما ابد داریم و برای حضور در آن ابدیت جلیل‌القدر چگونه خود را حاضر کنیم که بهترین ابدیت نصیب ما شود.

در رابطه با اینکه انسان در نسبت با عالم و آدم متوجه زیبایی عالم و آدم شود، خوب است به موضوع اسماء الهی که در جان انسان نگاشته شده است بیندیشید، نکاتی که در دو جلسه اخیر بحث سوره مبارکه بقره مطرح شد.

https://cdn.lobolmizan.ir/uploads/quran/baqarah/speech/hHf_Tafsir_soreh%۲۰_Baqarah-۱۱.MP۳

https://cdn.lobolmizan.ir/uploads/quran/baqarah/speech/DNz_Tafsir_soreh%۲۰_Baqarah-۱۲.MP۳

مهم آن است که انسان در مسیری که خداوند در مقابلش قرار داده قدم بگذارد و بداند. «رهرو آن نیست که گه تند و گهی خسته رود / رهرو آن است که آهسته و پیوسته رود.» خوب است در این رابطه به بحث‌های شرح کتاب معاد که روی سایت هست سری بزنید.

<https://lobolmizan.ir/book/۹۴?mark=%D۹%۸۵%D۸%B۹%D۸%A۷%D۸%AF>. موفق

باشید